

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 57Ek/204/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122216150
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novysedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122216150.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného mal. H., nar. XX.XX.XXXX., zastúpený zákonnou zástupkyňou matkou B. právne zastúpený JUDr. Milan Marušin, advokátom, Karloveská 6C, 841 04 Bratislava proti povinnému R., o vymoženie výživného s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Evou Falisovou, Exekútorský úrad Bratislava, Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 57Ek/204/2022 zo dňa 07.06.2022 takto

rozhodol:

I. M e n í I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 57Ek/204/2022 zo dňa 07.06.2022 tak, že exekúciu v celom rozsahu zastavuje podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

II. Z r u š u j e II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 57Ek/204/2022 zo dňa 07.06.2022.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 57Ek/204/2022 zo dňa 07.06.2022, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Evou Falisovou, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava pod sp. zn. 424EX 91/22 zamietol a II. výrokom zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému trovy exekučného konania v súvislosti podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 14,94 eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný doručil súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil tak, že voči rozhodnutiu 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018, ktorý je exekučným titulom, podal v zákonnej lehote odvolanie, pričom Krajský súd Bratislava ako odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Toto rozhodnutie upravovalo práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Medzičasom však bolo rozhodnuté o rozvode manželstva. Okresný súd Bratislava IV v konaní sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020 rozhodol a rozviedol manželstvo zákonných zástupcov maloletého a nanovo rozhodol o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v časti výroku o rozvode právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.06.2020. Od toho času povinný platí výživné určené vo výške rozhodnutím, ktoré upravilo práva a povinnosti rodičov maloletého k oprávnenému na čas po rozvode. Súdna prax ustálila, že skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 30.11.1967, sp. zn. 5 Cz 146/67, R 31/1968). Právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva stratila účinnosť skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Povinný mal za to, že splnil všetky svoje povinnosti vyplývajúce mu zo súdnych rozhodnutí a nie je žiaden dôvod na to, aby bolo vedené exekučné konanie a z uvedeného dôvodu povinný žiadal, aby súd rozhodol o zastavení exekučného konania. Rovnako žiadal o okamžité uvoľnenie zablokovaných finančných prostriedkov ako aj oslobodenie od poplatkov tohto exekučného konania.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nemôže obstáť z nasledujúcich dôvodov. Povinný bol zaviazaný prispievať na výživu oprávneného na základe exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018 vo výške 300,- eur do 15. dňa v mesiaci počínajúc dňom 01.09.2017. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie argumentuje následným vydaním rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020, ktorým manželstvo povinného s matkou oprávneného rozviedol a rozhodol aj o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Podľa tohto rozhodnutia mal povinný uhrádzať na výživu oprávneného sumu 150,- eur mesačne. Sám povinný však uvádza aj skutočnosť, že rozsudok 13P/327/2014 nadobudol právoplatnosť iba vo výroku o rozvode manželstva. V ostatných výrokoch bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave 11CoP/374/2020 zo dňa 30.11.2021, teda aj v časti výroku, ktorá hovorí o výške výživného pre oprávneného v sume 150,- eur mesačne, podľa ktorého povinný podľa jeho tvrdení platil výživné v mesiaci december 2021 a január 2021. Sám Krajský súd v Bratislave však explicitne v bode 43. odôvodnenia uznesenia uvádza, že „Účastníkom napokon dáva do pozornosti, že vydaním tohto rozhodnutia vzniká stav, kedy je (až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva) naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine), upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 21.02.2018, č. k. 25P/80/2015-427, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 11.12.2018, č. k. 11CoP/292/2018-570“. Tento stav konštatoval aj Okresný súd Bratislava IV v najnovšom rozhodnutí sp. zn. 13P327/2014 zo dňa 07.02.2022, kde sa súd v bode 2. odôvodnenia odvoláva na textáciu bodu 43. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/374/2020 zo dňa 30.11.2021 a taktiež následne priamo uvádza, že aktuálne je vyživovacia povinnosť otca na oprávneného určená sumou 300,- eur mesačne. Ako je z vyššie uvedeného zrejme, prvostupňový a aj odvolací súd vo svojich rozhodnutiach jednoznačne potvrdil, že povinný bol aj v mesiaci december 2021 a január 2022 zaviazaný uhrádzať na výživu oprávneného sumu 300,- eur mesačne. Vzhľadom na to, že v mesiaci december 2021 a január 2022 povinný uhradil výživné oprávneného iba sumu 150,- eur mesačne, je povinný v omeškani s platením výživného celkovo v sume 300,- eur. Oprávnený taktiež upriamil pozornosť na skutočnosť, že sám povinný vo februári 2022 (15.02.2022) uhradil na výživné oprávneného sumu 300,- eur, teda sumu, na ktorú bol zaviazaný rozsudkom 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018, ktorý v návrhu na zastavenie exekúcie spochybňuje. Oznámenie o úhrade tejto sumy spolu s potvrdením o úhrade tejto sumy boli súdnemu exekútorovi zaslané dňa 16.02.2022. Pre prehľadnosť toto potvrdenie o úhrade oprávnený pripojil aj k tomuto vyjadreniu. Je teda zrejme, že po vydaní uznesenia Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 07.02.2022 si povinný uvedomil, že musí prispievať na výživu oprávneného sumou 300,- eur mesačne, a preto je pre oprávneného nepochopiteľné, prečo zameškané výživné v sume 300,- odmieta uhradiť, namiesto toho podal návrh na zastavenie tohto exekučného konania. Trovy právneho zastúpenia v súvislosti s podaním tohto vyjadrenia predstavujú sumu 14,94 eur, ktorá je vypočítaná ako tarifná odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 12,45 eur a 20 % DPH vo výške 2,49 eur, spolu teda 14,94 eur. Na základe vyššie uvedeného oprávnený navrhol súdu, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaním vyjadrenia vo výške 14,94 eur.

4. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný v celom rozsahu. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že dôvodom zastavenia exekúcie má byť rozhodnutie (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020), ktorým súd rozhodol o rozvode manželstva medzi povinným a matkou oprávneného a nanovo upravil pomer rodičov k maloletým deťom (vrátane vyživovacej povinnosti). Súd v danej veci zistil, že povinnosť, ktorá je vymáhaná v predmetnej exekúcii, bola povinnému uložená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018, ktorý určil vyživovaciu povinnosť vo výške 300,- pre oprávneného. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018. Neskôr Okresný súd Bratislava IV rozsudkom sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020 rozviedol manželstvo povinného a matky oprávneného a zároveň nanovo určil práva a povinnosti rodičov k deťom (vrátane vyživovacej povinnosti). Voči výrokom rozsudku týkajúcim sa úpravy pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode a trovách štátu podala v zákonnej lehote matka navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok v časti úpravy práva povinností rodičov zrušil z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej rozsudkom sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.2.2018,

alternatívne, aby ho v uvedenej časti zmenil, maloleté deti zveril do výlučnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať ich majetok budú obidvaja rodičia, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na oprávneného vo výške 300,- eur mesačne. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 11Cop/374/2020 zo dňa 30.11.2021 zrušil rozsudok prvej inštancie vo výrokoch o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva a v závislých výrokoch o trovách štátu a trovách konania. V odôvodnení tohto rozhodnutia zároveň v odseku 43. uviedol: „Účastníkom napokon dáva do pozornosti, že vydaním tohto rozhodnutia vzniká stav, kedy je (až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva) naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine), upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 21.02.2018, č. k. 25P/80/2015-427, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, zo dňa 11.12.2018, č. k. 11CoP/292/2018-570“. Nakoniec vyššie uvedené bolo zopakované aj v nateraz poslednom rozhodnutí - uznesení Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 07.02.2022, ktorým bol zamietnutý návrh matky oprávneného na nariadenie neodkladného opatrenia, kde v 9. odseku tohto uznesenia súd uvádza: „... O odvolaní matky zo dňa 03.03.2020 proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11CoP/374/2020-2804 zo dňa 30.11.2021 tak, že napadnutý rozsudok zrušil aj vo výrokoch o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva je naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/292/2018-570 zo dňa 11.12.2018. Aktuálne je tak v zmysle predmetného rozhodnutia vyživovacia povinnosť otca na maloletého... sumou 300,- eur mesačne“. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil návrh povinného na zastavenie exekúcie ako za nedôvodný, nakoľko povinnosť vymáhaná v tomto exekučnom konaní nebola neskoršími rozhodnutiami súdov zrušená, ani zmenená, naopak vo viacerých rozhodnutiach potvrdená, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému priznal náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 14,94 eur.

5. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 61k ods. 1, § 61k ods. 2, § 61k ods. 3, § 61k ods. 5, § 61l ods. 3, § 61l ods. 4 a § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a § 13a ods. 2 písm. c) a § 16 ods. 3 vyhlášky MŠSR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

6. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že rozhodnutie, na základe ktorého sa vedie exekúcia, upravovalo práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Medzičasom však bolo rozhodnuté o rozvoze manželstva. Okresný súd Bratislava IV v konaní sp. zn. 13P/327/2014-2038 dňa 03.03.2020 rozhodol, rozviedol jeho manželstvo a nanovo rozhodol o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze. Toto rozhodnutie nadobudlo v časti výroku o rozvoze právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 10.06.2020. Od toho času platí výživné určené vo výške rozhodnutím, ktoré upravilo ich práva a povinnosti k maloletým deťom na čas po rozvoze. V súvislosti s týmto rozhodnutím povinný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 30. novembra 1967, sp. zn. 5 Cz 146/67 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. januára 2010, sp. zn. 3 Cdo 306/2009. Právoplatnosťou výroku o rozvoze manželstva stratila účinnosť skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Má za to, že splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu z súdnych rozhodnutí a nie je žiaden dôvod na to, aby bolo vedené exekučné konanie a z uvedeného dôvodu žiada, aby súd rozhodol o zastavení exekučného konania. Samotná skutočnosť, že odvolací súd zrušil rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze, nespôsobuje automatické obnovenie účinkov rozhodnutia, ktorým bolo čiastočne rozhodnuté o právach a povinnostiach rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Vie, čo bolo uvedené v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým zrušil výroky týkajúce sa úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze manželstva. Faktom však je, že toto konštatovanie odvolacieho súdu nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení a rovnako tak faktom je, že v rámci možností, ktoré právny poriadok dáva, nemá vedomosť o legálnom právnom prostriedku, resp. „odvolaní sa“ voči odôvodneniu súdneho rozhodnutia. Samotné odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je právne záväzná, záväzný je iba a výlučne výrok súdu v tom ktorom rozhodnutí. Zdôrazňuje, že napriek tomu, že odvolací súd zrušil rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze, výživné naďalej v nevyhnutnej miere platil a platí. Rovnako tak je fakt, že

aktuálne konanie a rozhodovanie súdu prvej inštancie ohľadne výživného na maloleté deti sa bude týkať iba výživného na maloleté deti na čas po rozvode manželstva a on nemá žiadnu možnosť riešiť zmenu rozhodnutia OS Bratislava IV sp. zn. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018, ktorým bolo v roku 2018 určené výživné na maloleté deti na čas do rozvodu manželstva, a to napriek tomu, že od vtedy sa výrazne zmenili pomery na strane všetkých zúčastnených. Konanie o rozvod manželstva je v zmysle § 24 zákona o rodine obligatórne spojené aj s konaním o úprave práv a povinností k maloletým na čas po rozvode, avšak len od času, ktorý nastane po právoplatnosti výroku o rozvode. Zároveň ale platí, že podľa § 36 ods. 1 druhej vety zákona o rodine, ak sa rodičia na úprave práv a povinností nedohodnú, súd môže upraviť výkon rodičovských práv a povinností aj bez návrhu. Cieľom takejto koncepcie úpravy rodičovských práv a povinností je sledovanie najlepšieho záujmu maloletých, resp. aby v prípade sporov medzi rodičmi boli práva a povinnosti detí objektívne chránené po celý čas konania (pred i po rozvode), a nie aby sa dieťa v určitom štádiu konania (ktoré síce pozostáva z čiastkových konaní) ocitlo v „právnom vákuu“.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane konštatoval v svojich rozhodnutiach, že všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení v rozhodnutí postupovať tak, aby boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že práve súd má poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 332/09, III. ÚS 678/2016). Ak má ako občan tohto štátu dôverovať v spravodlivosť súdneho systému, tak žiada reálnu odpoveď súdu, ktorá bude aj objektívne a racionálne odôvodnená a nie iba formálne a arbitrárne skopírované odôvodnenie, voči ktorému sa reálne nemám nijako možnosť brániť. Z pohľadu súdov sa podobne nelogických odôvodnení ich rozhodnutia dočkal a výsledkom je, že čokoľvek, čo môže byť použité zo strany jeho exmanželky voči nemu, aj použité je. Je pre neho nepochopiteľné, že súd rozhoduje od roku 2014 o osudoch ľudí v konaní o rozvod manželstva a úprave práv a povinností k deťom po rozvode, kde spis ma za chvíľu 3000 listov, deti sú za chvíľu plnoleté. Z uvedeného dôvodu navrhuje, aby po preskúmaní jeho sťažnosti súd rozhodol o zastavení exekučného konania a priznal mu náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému a rozhodol tak, že súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 57Ek/204/2022 zo dňa 07.06.2022 mení tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) zastavuje a priznáva povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému.

8. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s uznesením a súhlasí s ním a sťažnosť povinného považuje za nedôvodnú. Povinný sa snaží v sťažnosti súd presvedčiť, že exekučný titul, ktorým je v tomto exekučnom konaní rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.2.2018 (ďalej aj „rozsudok 25P/80/2015-427“), ktorý zaväzuje povinného prispievať na výživu oprávneného sumou 300,- eur mesačne k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počínajúc dňom 01.09.2017, je neúčinný. Toto svoje tvrdenie opiera o skutočnosť, že dňa 03.03.2020 bol vydaný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014-2038 (ďalej aj „rozsudok 13P/327/2014-2038“), ktorým súd manželstvo povinného s matkou oprávneného rozviedol a rozhodol aj o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Podľa tohto rozhodnutia mal povinný uhrádzať na výživu oprávneného sumu 150,- eur mesačne. Rozsudok 13P/327/2014-2038 však nadobudol právoplatnosť iba vo výroku o rozvode manželstva. V ostatných výrokoch bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/374/2020-2804 zo dňa 30.11.2021 (ďalej len „uznesenie KS BA“), teda aj v časti výroku, ktorá hovorí o výške výživného pre oprávneného v sume 150,- eur mesačne, podľa ktorého povinný podľa jeho tvrdení platil výživné v mesiaci december 2021 a január 2022. Súd v bode 43. odôvodnenia tohto rozsudku priamo dal do pozornosti, že je naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine), upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018 ..., teda exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Povinný následne argumentuje aj tým, že ak odvolací súd zrušil rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, nespôsobuje to automatické obnovenie účinkov rozhodnutia, ktorým bolo čiastočne rozhodnuté o právach a povinnostiach rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu. Na túto argumentáciu povinného dalo jednoznačnú odpoveď najnovšie súdne rozhodnutie, a to uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014-2848 zo dňa 7.2.2022 (ďalej len „uznesenie 13P/327/2014-2848“), kde sa súd v bode 9. odôvodnenia odvoláva na textáciu bodu 43. odôvodnenia uznesenia KS BA a taktiež následne priamo uvádza, že aktuálne je vyživovacia povinnosť otca na oprávneného určená

sumou 300,- eur mesačne. Teda vo výške, ktorá je určená rozsudkom 25P/80/2015-427, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní. Oprávnený podotýka, že uznesenie 13P/327/2014-2848 bolo vydané na základe toho, že matka oprávneného z dôvodu zvýšených nákladov na oprávneného žiadala súd, aby zvýšil výšku výživného pre oprávneného na sumu 400,- eur mesačne. Matka pritom poukázala aj na to, že povinný si svoju povinnosť uhrádzať výživné na oprávneného a jeho ostatných dvoch súrodencov neplní riadne a v mesiaci december 2021 a január 2022 uhradil na výživu oprávneného a jeho dvoch súrodencov spolu iba sumu 600,- eur (z toho na výživu oprávneného 150,- eur). Samotný súd v bode 9. odôvodnenia uznesenia 13P/327/2014-2848 hovorí, že ak si otec svoju vyživovaciu povinnosť neplní riadne, na nápravu tohto stavu neslúži inštitút neodkladného opatrenia, ale iné na to určené právne prostriedky, ktoré matka môže využiť. Ako z uvedeného vyplýva, samotný súd vo svojom rozhodnutí odkazuje matku oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie a explicitne konštatuje, že aktuálne je vyživovacia povinnosť otca na oprávneného určená sumou 300,- eur mesačne. Teda nie povinný sa má pýtať, že ako má on ako občan tohto štátu dôverovať v spravodlivosť súdneho systému, ale naopak matka oprávneného má plné právo položiť si túto otázku, keď ju jeden súd vo svojom rozhodnutí priamo pobáda k tomu, aby uplatňovala nárok na úhradu výživného pre oprávneného vo výške 300,- eur mesačne voči povinnému cestou exekúcie a následne jej iný súd toto exekučné konanie zastaví.

9. V súvislosti so žiadosťou exekučného súdu na predloženie prehľadu priznaného výživného a výživného plateného povinným za jednotlivé mesiace, zasiela súdu nasledovnú tabuľku
Obdobie Priznané výživné Prijaté výživné od povinného: December 2021 300 € 150 €; Január 2022 300 € 150 €; Február 2022 300 € 300 €; Marec 2022 300 € 300 €; Apríl 2022 300 € 300 €; Máj 2022 300 € 300 €; Jún 2022 300 € 300 €; Júl 2022 300 € 300 €; Spolu 2.400 € 2.100 €. Oprávnený poznamenáva, že súdnemu exekútorovi priebežne zasiela potvrdenia o všetkých úhradách vykonaných povinným v priebehu exekučného konania. Oprávnenému patrí náhrada trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s týmto vyjadrením v sume 14,94 eur s DPH. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený navrhuje, aby súd sťažnosť povinného zamietol a oprávnenému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s týmto vyjadrením v sume 14,94 eur s DPH.

10. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

12. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

16. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

17. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

18. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná. Súd musí konštatovať, že vyšší súdny úradník síce správne zistil skutkový stav, ale jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade vyšší súdny úradník správne skutkové zistenia nepodradil pod správne právne predpisy, v dôsledku čoho vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach oprávneného a povinného.

20. Exekučné konanie sa môže vykonávať len na uspokojovanie skutočne existujúcich práv, len za podmienok a spôsobmi, ktoré určuje zákon. Jednou z materiálnych podmienok každej exekúcie je aj existencia riadneho relevantného exekučného titulu, t. j. právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, príp. iného vykonateľného rozhodnutia, ktorého vykonanie zákon pripúšťa. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať v každom štádiu exekučného konania, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, t. j. exekučný súd je povinný skúmať, či tu nie je prekážka, pre ktorú by exekúcia nemala ďalej prebiehať. Ak exekučný súd zistí, že nie sú splnené podmienky vedenia exekúcie, je jeho povinnosťou na takto zistenú nezákonnosť vedenia exekúcie adekvátne procesne reagovať (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 391/2012 zo dňa 21.03.2013).

21. V prejednávanej veci je vyšším súdnym úradníkom správne zistený skutkový stav a ten nie je ani medzi účastníkmi sporný. Spornou otázkou vo väzbe na dôvodnosť začatia a vedenia exekučného konania je účinnosť právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu určenú poručenským súdom. Oprávnený sa návrhom doručeným súdu dňa 26.01.2022 domáha vymoženía svojej pohľadávky na základe exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/292/2018-570 zo dňa 11.12.2018, ktorým poručenský súd upravil výkon rodičovských práv a povinností. Medzi účastníkmi konania však došlo k zmene skutkového stavu, keď rozsudkom Okresného súdu Bratislava č. k. 13P/327/2014-2038 zo dňa 03.03.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/374/2020-2804 zo dňa 30.11.2021 bolo dňom 10.06.2020 právoplatne rozvedené manželstvo matky oprávneného a povinného, pričom o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva nie je doposiaľ rozhodnuté (aj keď výrok o rozvode manželstva nadobudne právoplatnosť, nemusí súčasne nadobudnúť právoplatnosť aj výrok o výkone rodičovských práv a povinností na čas po rozvode). Pokiaľ ide o vzájomný vzťah rozhodnutia vydaného poručenským súdom v konaní podľa § 36 zákona o rodine a rozhodnutia vydaného v konaní o rozvod manželstva, ktoré je obligatórne zo zákona spojené s konaním o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, exekučný súd nemá v posudzovanej veci berúc do úvahy všetky okolnosti tohto konania dôvod odkloniť sa od doterajšej rozhodovacej praxe súdov a judikatúry (R 31/1968, R 8/1982 či uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 306/2009 zo dňa 14.01.2010) a v súlade s nimi má za to, že právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva zanikla účinnosť úpravy prijatá v rozhodnutí podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že v období, od ktorého si podľa oprávneného povinný neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť, ktoré svojim dispozitívnym návrhom stanovil na december 2021, nie je vyživovacia povinnosť účastníkov určená oprávneným označeným a k návrhu na vykonanie exekúcie predloženým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/292/2018-570 zo dňa 11.12.2018. Oprávnenému neprislúcha z ním predloženého exekučného titulu, ktorý právoplatnosťou výroku o rozvode dňa 10.06.2020 stratil účinnosť, žiadne právo na výživné na obdobie od decembra 2021. Aj z tohto pohľadu s prihliadnutím na vymedzený začiatok neplnenia vyživovacej povinnosti, ktorý je situovaný v období po rozvode, je preto oprávneným predložený exekučný titul nerelevantný. Oprávnený

sa teda domáha vymozenia svojej pohľadávky na základe neúčinného exekučného titulu, a preto vedenie exekúcie voči povinnému na základe neho nie je dôvodné a vyšší súdny úradník nesprávne rozhodol, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

22. Súd považuje za potrebné ešte dodať, že pri rozhodovaní, či je exekúcia dôvodná, neopomenul ani najlepší záujem maloletého oprávneného. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť) a nie až na základe rozhodnutia súdu. Inak povedané, súd vyživovaciu povinnosť nezakladá, pretože tá vzniká zo zákona, ale ju len deklaruje. Súd rozhoduje o vyživovacej povinnosti iba vtedy, pokiaľ ju rodičia neplnia dobrovoľne alebo sa nedohodnú na jej plnení. Aj za súčasného stavu, kedy vyživovacia povinnosť povinného k oprávnenému po rozvode nie je určená žiadnym relevantným rozhodnutím, je povinný povinný ju plniť, aj keď mu táto povinnosť nevyplýva zo žiadneho rozhodnutia, ale je daná priamo zákonom. Súd musí konštatovať, že si ju povinný aj plní, čo oprávnený ani nepopiera, keď sám uvádza, že povinný uhradil výživné v decembri 2021 a januári 2022 vo výške 150,- eur mesačne a v mesiacoch február, marec, apríl, máj, jún, júl 2022 vo výške 300,- eur mesačne. Či je takto povinným uhrádzané výživné dostačujúce, rozhodne procesný súd, ktorý určí začiatok a výšku plnenia vyživovacej povinnosti na čas po rozvode a povinným uhradené sumy zohľadní pri prípadne vzniknutom nedoplatku. Aj keď oprávnený vzhľadom na neexistenciu účinného súdneho rozhodnutia upravujúceho výkon rodičovských práv a povinnosti po rozvode je v súčasnosti v „právnom vákuu“, má k dispozícii finančné prostriedky na uspokojovanie svojich okamžitých potrieb a jeho právo korelujúce vyživovacej povinnosti tak nie je objektívne nechránené. Exekučný súd však súčasne jedným dychom apeluje na povinného, aby naďalej zodpovedne pristupoval k plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti.

23. Pokiaľ oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, resp. vo vyjadrení k sťažnosti namieta, že naďalej je účinná úprava týkajúca sa vyživovacej povinnosti otca k maloletému oprávnenému určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018, a to poukazom na bod 43 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/374/2020 zo dňa 30.11.2021 a bod 9 odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/327/2014-2848 zo dňa 07.02.2022, je nutné uviesť, že súd je viazaný iba výrokom rozhodnutia, nie jeho odôvodnením, keďže len výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou, ktorá nadobúda právoplatnosť. Zároveň nie je naplnený ani predpoklad záväzného posúdenia predbežnej otázky uskutočnenej v inom konaní medzi totožnými účastníkmi, nakoľko predmetom rozhodovania Okresného súdu Bratislava IV, resp. Krajského súdu v Bratislave v uvedených rozhodnutiach nebolo posudzovanie otázky, ktorá je predmetom tohto exekučného konania, a to posúdenie dôvodnosti začatia a vedenia exekučného konania. Aby totiž bolo posúdenie záväzné, otázka, ktorá je predbežnou otázkou v ďalšom konaní, by musela byť v predchádzajúcom súdnom konaní právoplatne skončenom priamym predmetom sporu a musela by byť posúdená vo výroku rozhodnutia. Právne posúdenie predbežnej otázky v odôvodnení rozhodnutia nemôže predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie, ktoré ešte súdom nebolo vydané, pretože by tým dochádzalo k obmedzeniu subjektívneho hmotného práva účastníka a jeho výkonu. Vzhľadom na uvedené exekučný súd nebral na zreteľ oprávneným poukazované časti odôvodnení, ktoré navyše sú v rozpore s vyššie uvedenou judikatúrou a ide len o konštatáciu bez ďalšieho vysvetlenia, prečo je naďalej účinná úprava týkajúca sa vyživovacej povinnosti otca k maloletému oprávnenému určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018.

24. Na záver súd poznamenáva, že aj keď tunajší súd pri rozhodovaní o udelení poverenia na základe tých istých skutkových okolností vydal poverenie na vymozenie výživného, nie je vylúčené, aby následne po prejednaní opozičného sporu exekúciu zastavil. Pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie súd v zmysle § 53 ods. 1 Exekučného poriadku len zisťuje, či nie sú splnené dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie taxatívne stanovené v § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, keď v tomto štádiu vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie, z exekučného titulu a pripojených príloh a pokiaľ nezistí žiaden dôvod zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, vydá poverenie na vykonanie exekúcie. To však neznamená, že by v niektorej z ďalších fáz exekúcie nemohol dospieť k záveru opačnému. Samotné poverenie na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím súdu, ale ide len o individuálny právno-aplikačný akt, ktorý má priame účinky len voči osobe súdneho exekútora. Oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie predložené prílohy nepredstavovali žiaden z taxatívne stanovených dôvodov na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie a postup súdu v tomto prvotnom

štádiu, kedy povinný ešte ani nie je účastníkom konania, nebol nesprávny, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 57Ek/204/2022 zo dňa 07.06.2022 zmenil v zmysle § 250 ods. 2 CSP tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil v celom rozsahu, keďže inou skutočnosťou brániacou vymáhateľnosti je aj to, že neboli splnené podmienky na začatie vedenia exekúcie. Súčasne súd zrušil II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 57Ek/204/2022 zo dňa 07.06.2022 ako závislý výrok, nakoľko znenie uvedeného výroku po zmene rozhodnutia neobstojí. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie vyšší súdny úradník rozhodne o trovách exekúcie vrátane trov konania o sťažnosti, keďže exekúcia bola zastavená v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.